

Цілої зшук Євгенія
Крупа № 33
Жульєт

Матуся

Як я люблю свою матусю,
Хоч й іншої її бовеса.
Але вона найкраща і усієї!
Я так люблю її сміх.
Та не люблю, коли вона плаче.
Цього нікому не пробачу.
За неї життя б віддала,
Але матуся сподобилася життя.
Скільки добра в її сміх,
Скільки тепла в її руках.
Вона навчила, як в світі жити,
І що життя – це наша мить.
Вона добра ніжніше квіти,
І слова – святі, пророчи.
Вона не любить злаго
І обороняє від чужого.
Матуся – символ доброти,

1

Любові, краси, теплоти.
А ж готові минає сміхоту.
І спинаємо до всіх обличч.
І вдарям, що з цього ж слова
Починається дитяча мрія.

О Батьківщино - рідна Україно!

О Батьківщино - рідна Україно!
Цявчим ти світлом вальковими повила тавою.
Де ніколи **забороняється** чорнобривим,
Де жито золоте колоситься на вишні.
Тут бажали голосно гуляти,
І завжди тебе дома ждуть.
Тут все таке рідне, мило, красиве.
Це тут аж пройшло таке дитинство швидко.
Це тут ти уперше на землі ступила.
Це тут тебе немала спавати навчила.
Це тут ти уперше в життя поспішила.
Це тут од боти такої страждала.
Це тут ти почувала шпів сна сонної.
Це тут наш народ – українська сім'я!
Це тут народився великий Тарас.
Це тут дитися кров на кожного з нас.
Я тут народилася і тут кохую життя!
Я тебе, Україно, буду вічно любити!
О краю мій рідний, найкращий на все.
Хай доля тобі лише волю несе!
Ти буди величезна, моя країна державо.
Смита хай твоєї приналежності лиш спаву!

2

Хай буде щасливий весь рід наш згодуваний.
Я вірю: повернуху країне найбутини!

Мій любий воїне, солдате,
Ти чуєш кожне диво гармати,
Ночами ти не можеш спати,
Бо рідний край обороняєш.
Від ворогів нас захищай.
Мам коштовність похована за тебе,
У бою проси мамине небо.
Я думаю тобі, солдате,
Що в сподівано мого спати,
Що мому по землі колосити,
За те, що я живу на світі.
Хай руки загробових поспівають,
Хай ті **прославляти** великим подякують!
Хай рідна земля живе й процвітає,
Хай лихо й владда Україну змиє!
А тобі ж, солдате, багато щастя,
Хай тебе спавнає усюк вештає.
Повертайся живим у свою мому хату
Бо тебе вже чекає рідна мати.
Прогорни її рідну до серця й скажи:
«Я ж казав: повернуся живим!»

1

Вірш

Написав Козир О. О.

Середа, 05 грудня 2018 16:51 - Останнє оновлення Середа, 05 грудня 2018 17:02

Увійди швидше сайт про тебе, *****
Ти там стоїш на марше вбою,
Не побоявся війни й гарячі,
Ти там стоїш, бо ти ж - солдат!
Ти - не солдат, герой - ти, сину,
Бо захищав ти Батьківщину,
Ти так хочеш, щоб тебе пошани,
Щоб весь твій героїзм відчужив,
Бо ти стоїш не лиш для себе,
Ти воявав за нами й тебе,
За Україну і свободу,
Щоб не пропали рідні земляки,
Щоб спокійно жила кожна сім'я,
Щоб рік наш славетний розквітав,
Немає хвилини втрати,
Та обірвалася твої мрії
Одним королем наукам...
Граната полетіла в груди,
Для мамки смерть твою - найбільша мука,
Та ні, ти не помер,
Ти тут залишив слід негучний,
Ли слова записали нам набутий,
Не просто хвилює, ти - Герой,
Ти бився за щастя наших людей,
Ти в серці в мене, тебе, вшанувати родили,
Ти в серці рідної земляки - Батьківщини,
Не плачте, мамко!
Не плачте, тату!

За в груди вилетіла граната,
Отримавши смертні кулі,
Німа на сні вояків,
А ми ж, матусю, не журитися,
Ви вкотре твою, ушанувати
Бо ж вартістю ми - Герої!
І пам'ятайте герої не вмирають!
А будуть вічно жити!